

РЕШЕНИЕ

№ 1206

гр. Бургас, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диляна Н. Йорданова

при участието на секретаря Станка Д. Чавдарова
като разгледа докладваното от Диляна Н. Йорданова Гражданско дело № 20232100100965 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от Г. И. М., ЕГН*****, с адрес ****, чрез адв. Метин Ибриямов от САК, съдебен адрес гр. София, ул. Г.С. Раковски №99, ет.2, офис28, с която е предявил против Районен съд-Бургас иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 30 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на нарушаване на правото на ЕС при постановяване на определение №919 от 12.05.2023г. по ч.н.д. №20232120201825 по описа на БРС за 2023г. в противоречие на чл.10 вр. чл.4, параграф 1,б.а./ - в./, чл.8, параграф 1 и 2 от Директива 2016/680 на Европейския парламент и Съвета от 27.04.2016г., чл. 16 от ДФЕС, чл.7 и 8 от ХОПЕС, ведно със законната лихва, считано от 29.05.2023г. до окончателното плащане.

Твърди се в исковата молба, че ищецът е привлечен като обвиняем с постановление за привличане и му е взета мярка за неотклонение от 27.04.2023г. по ДП №33883М-176/2023г. по описа на Пето РУ на МВР Бургас, пр.пр.4575/2023г., пор. №761/2023г. по описа на БРП за престъпление по чл.354а, ал.3, пр.2, т.1 от НК. Поддържа се, че на датата на връчване на постановлението за привличане като обвиняем -09.05.2023г. е подписана

декларация по чл.11, ал.2 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, в която е изразено несъгласие за дактилоскопиране, фотографиране и вземане образци за ДНК профил. Ищецът излага, че по искане на полицейските органи по чл.11, ал.4 от Наредбата е образувано ч.н.д. №20232120201825 по описа на БРС за 2023г., по което съдът с определение №919 от 12.05.2023г. разрешил извършването на принудително дактилоскопиране, фотографиране и изземване образци за ДНК профил. Посочва, че след постановения съдебен акт на 26.05.2023г. се явил в Пето РУ на МВР Бургас, където му е съставена карта за полицейска регистрация, европейска дактилоскопска карта и регистрационен талон за ДНК профил по Наредбата. Допълва, че спрямо него са извършени действия по фотографиране, снимане на дактилоскопски отпечатьци и взет образец за ДНК профил. Според ищеца в определение №919 от 12.05.2023г. по ч.н.д. №20232120201825 по описа на БРС за 2023г. е допуснато нарушение на чл.10 вр. чл.4, параграф 1,б.а./ - в./, чл.8, параграф 1 и 2 от Директива 2016/680 на Европейския парламент и Съвета от 27.04.2016г., чл. 16 от ДФЕС, чл.7 и 8 от ХОПЕС, като в тази връзка се позовава на решение на СЕС от 26.01.2023г. по дело С-205/2021г. Твърди, че с нарушаване на цитираните норми са му причинени неимуществени вреди, изразяващи се в унижение, болки и страдания, чувство за малоценност, усещане за престъпно третиране, стрес и притеснения, че има криминална регистрация без да е признат за виновен с влязла в сила присъда, засегнати са честта и достойнство му, създаден е риск да бъде обект на полицейско внимание и проверки. Ангажира доказателства. Претендира разноски.

Ответникът РС-Бургас е подал отговор в срока по чл.131 от ГПК, в който по същество оспорва иска по основание и размер. Развива доводи по същество на спора. Намира, че при осъществяване на правораздавателна дейност с постановяване на процесния съдебен състав БРС е действал изцяло съобразно изискванията на закона-както на националното законодателство, така и на правото на ЕС, като са съобразени изискванията на релевантното право на ЕС. Излага становище, че в суверенната преценка на съда е да дефинира рамките на използваното в решението на СЕС понятие „абсолютна необходимост“ на действията по чл.68, ал.3 от ЗМВР, която преценка обезпечава законосъобразността и пропорционалността на позитивната съдебна намеса за принудителното им извършване. Посочва, че в случая от

мотивираното искане БРС е почерпил основание за разрешаване на принудителната полицейска регистрация на ищеца, инкриминираното престъпление съответства на дефинитивно въведеното в чл.93, т.7 от НК определение за тежко престъпление, информационните данни в искането са сериозни, обмислени самостоятелно и анализирани в корелация с формалните изисквания. Заявява, че в случая съдът е съобразил спазването на формалните критерии и, че очертаните в искането три форми на криминална регистрация съставляват пропорционални, адекватни и съразмерни по обем на криминална регистрация като не съществува необходимост от попълване на делото с относими към предмета на доказване факти. Анализира се естеството на съдебното производство и преценката за абсолютен характер на доказателствената необходимост, която според ответника има контролно-охранителен характер, като в допълнение се сочи, че полицейската регистрация е извършена в рамките на досъдебното производство и гарантира възможност на разследващите органи и прокуратурата да извършат ефективно разследване. Оспорват се наличието на съществено нарушаване на правото на ЕС, претърпени от ищеца вреди, наличието на причинна връзка между твърдените вреди и правораздавателната дейност на БРС, като се твърди, че преживяното от ищеца е в резултат от привличането му като обвиняем за тежко умишлено престъпление от общ характер. Претендиращият размер на обезщетение се оспорва като прекомерно завишен и не отговарящ на изискванията за справедливост.

БОС е сезиран с иск с правно основание чл. 2 в от ЗОДОВ.

След преценка на събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 27.04.2023г. на старши разследващ полицай при сектор Разследване на Пето РУ-Бургас ищецът Г. И. М. е привлечен като обвиняем по досъдебно производство №33883М-176/2023г., пр.вх.№4575/2023г., пор. №761/2021г. по описа на БРС, за извършено престъпление по чл. 354а, ал.3, пр.2, т.1 от НК, за това, че на 30.03.2023г. в гр. Бургас, без надлежно разрешително държал в себе си високорискови наркотични вещества и му е взета мярка за неотклонение „подписка“.

По делото не е спорно, че на датата на връчване на постановлението за привличане като обвиняем -09.05.2023г. ищецът е подписал декларация по чл.11, ал.2 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, в която не е дал съгласие за дактилоскопиране, фотографирание и вземане образци за ДНК профил.

По повод постъпило искане от полицейските органи по чл.11, ал.4 от Наредбата е образувано ч.н.д.№20232120201825 по описа на БРС за 2023г., приключило с определение №919 от 12.05.2023г., с което е разрешено извършването на принудително дактилоскопиране, фотографирание и изземване образци за ДНК профил.

По ч.н.д.№20232120201825 по описа на БРС за 2023г. са представени искане за извършване на криминалистическа регистрация и декларация за отказ от криминалистическа декларация.

В искането се съдържат данни, че на 30.03.2023г. след получена оперативна информация служителите на Пето РУ на МВР Бургас са извършили проверка на ищеца Г. И. М., при която са установили електронна везна, топчета с неправилна форма и съцветия, съдържащи коноп с нетно тегло 10,940 грама със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 23,40 процента, коноп с нетно тегло 10,093 грама със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 27,70 процента, коноп с нетно тегло 1,300 грама със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 28,70 процента, коноп с нетно тегло 0,420 грама със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол 26,20 процента и коноп с нетно тегло 0,034 грама със съдържание на активен наркотичнодействащ компонент тетрахидроканабинол.

Няма спор по делото по описаната в искането фактическа обстановка, както и, че веществата са предадени доброволно от ищеца с протокол на полицейските органи, както и, че самият той е заявил, при предаването им, че представляват марихуана.

На ищеца е извършена полицейска регистрация на 26.05.2023г. под №3820/2023г. по описа на Пето РУ на МВР Бургас. Въз основа на решението на БРС е дактилоскопиран, фотографирани, иззети са му образци от ДНК профил, които се намират в базата данни на Сектор БНТЛ при ОД на МВР

Бургас, изготвени са полицейска карта за регистрацията му и европейска дактилоскопна карта.

Към приключване на съдебното дирене в настоящата инстанция образуваното по случая ДП№33883М 176/2023г. по описа на Пето РУ на МВР Бургас и №4575/2023г., по което е привлечен Г. М. в качеството му на обвиняем, е изпратено за послужване от Районна прокуратура –Бургас на Районна Прокуратура-Ямбол.

По делото е разпитана свидетелката Пенка Димитрова-майка на ищеца, от чийто показания се установява, че след извършване на полицейската регистрация синът ѝ се притеснил, чувствал се разстроен, че е сниман и са му взели отпечатъци като на някакъв престъпник. Страхувал се, че полицията непрекъснато ще го проверява и спира занапред, знаел от адвоката си, че това е против европейските правила. Обяснява, че Г. М. спрял да общува с връстниците си, затворил се в себе си, не излизал никъде.

При така установената по делото фактическа обстановка, от формална страна БРС не се е съобразил с даденото разрешение в решение на СЕС от 26.01.2023г. по дело С-205/2021г., в което се приема, че национално законодателство, което предвижда системно събиране на биометрични и генетични данни от всяко лице, привлечено като обвиняем за умишлено престъпление от общ характер противоречи на чл.10 вр. чл.4, параграф 1,б.а./ - в./, чл.8, параграф 1 и 2 от Директива 2016/680 на Европейския парламент и Съвета от 27.04.2016г., чл. 16 от ДФЕС, чл.7 и 8 от ХОПЕС.

Прогласеното право в чл. 47 от ХОПЕС на всяко лице, което се позовава на права или свободи, гарантирани от ПЕС, срещу съдебен акт с неблагоприятни за него последици, който може да засегне тези права или свободи обаче не е абсолютно и съгласно чл. 52, § 1 от ХОПЕС е възможно да бъде ограничавано „при условие, че тези ограничения, първо, са предвидени в закон, второ, зачитат основното съдържание на съответните права и свободи, и трето, при спазване на принципа на пропорционалност са необходими и действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

В случая БРС не е мотивирал съдебния си акт съобразно решение на СЕС от 26.01.2023г. по дело С-205/2021г., като не е изследвал в мотивите на постановеното определение дали причините, изтъкнати от органите на МВР,

за да оправдаят намесата, са обосновани и предприетата мярка е пропорционална и съразмерна на преследваните цели.

Извършването на дактилоскопиране, фотографиране и изземване на образци за ДНК профил, е сериозна намеса на държавата в правото на личен живот на едно физическо лице по смисъла на чл.8, §1 от ЕКПЧ, поради при разглеждането на искането следва да се приложат критериите, изведени в практиката на ЕСПЧ по чл.8 от ЕКПЧ /*Van der Velden v. the Netherlands (dec.)*, no. [29514/05](#), *S. and Marper v.UK* nos. [30562/04](#) and [30566/04](#).). Защитата на личните данни е от изключително значение за свободното упражняване от страна на дадено лице на право на зачитане на личния и семейния живот, гарантирано от член 8 от Конвенцията. Ето защо подобна намеса е недопустима освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.

За да бъде разрешена намеса в правото на неприкосновеност на личния живот трябва да се провери: дали тя е в съответствие със закона, дали е в изпълнение на някоя от целите, заложиени в чл.8, §2 от ЕКПЧ и дали е "необходима в едно демократично общество" за постигането на тези целите. Безспорно борбата срещу престъпността е едно от предизвикателствата пред днешните европейски общества и до голяма степен тя зависи от използването на съвременни научни техники за разследване и идентифициране, поради което дактилоскопирането, фотографирането и техниките на ДНК анализа са международнопризнати като предлагащи предимства за наказателноправната система на държавите и са необходими в борбата срещу престъпността.

Искането, с което БРС е бил сезиран, се основава на чл.68 от ЗМвР и Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация в съответствие със закона, отправено е в рамките на наказателно разследване, за да послужи на легитимна цел предотвратяването и разкриването на други престъпления в бъдеще. С оглед обществената опасност, предмета и тежестта на престъплението, за което лицето е привлечено като обвиняем, намесата е пропорционална и необходима в едно демократично общество като подпомагаща разследващите органи при разкриването на бъдещи извършители на престъпления, респективно намесата не е несъразмерна и не надхвърля необходимия обхват с оглед преследваната цел. В чл.68, ал.6 от ЗМвР и в чл.20-27 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация са предвидени конкретни основания в случай, че

получените данни вече не са необходими те да бъдат унищожени и регистрацията да бъде снета.

Предвид това независимо, че БРС не е обсъдил в определението си критериите, изведени в практиката на ЕСПЧ по чл.8 от ЕКПЧ, намесата в правото на личния живот на Г. М. е била пропорционална и в съответствие с чл.8, §2 от ЕКПЧ.

Отговорността на държавата по реда на чл.2в от ЗОДОВ за нарушаване на правото на Европейския съюз може да бъде ангажирана само по изключение при явно и съществено нарушение на правото на ЕС, но само в случай, че намесата в правото на личния живот на ищеца е била непропорционална и не е отговаряла на изискванията на чл.8, §2 от ЕКПЧ.

При горните мотиви предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода от делото искането на ищеца за присъждане на направените по делото разноски следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Г. И. М., ЕГН*****, с адрес ****, чрез адв. М. И. от САК, съдебен адрес гр. София, ул. Г.С. Раковски№99, ет.2, офис28, против Районен съд-Бургас, с адрес гр. Бургас, ул. Александровска№101, ет.3, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 30 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на нарушаване на правото на ЕС при постановяване на определение№919 от 12.05.2023г. по ч.н.д. №20232120201825 по описа на БРС за 2023г. в противоречие на чл.10 вр. чл.4, параграф 1,б.а./ - в./, чл.8, параграф 1 и 2 от Директива 2016/680 на Европейския парламент и Съвета от 27.04.2016г., чл. 16 от ДФЕС, чл.7 и 8 от ХОПЕС.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Бургаския Апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____

